

עת"א 25823/09/15 - אוסקר יצחק (אסיר נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 25823-09-15 יצחק(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כב' השופט בנימין ארבל, סגן נשיא
	כב' השופט שאהר אטרש
	כב' השופט יונתן אברהם
העותר	אוסקר יצחק (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
	2. מדינת ישראל

עתירה כנגד החלטת ועדת השחרורים, אשר התכנסה לפי סעיף 25 לחוק שחרור על תנאי ממאסר - התשס"א - 2001 בראשות השופטת בדימוס אביטל בית נר, והחברים: אלכס לוין, חינוך, יהודית שמעוני, עו"ס ור/כ אורלי חלפון מיום 9.9.15.

פסק דין

כבוד השופט שאהר אטרש:

העתירה שבפנינו מופנית נגד החלטת ועדת השחרורים מיום 9.9.15, אשר הורתה על הפקעת רישיונו של העותר למלוא תקופת התנאי.

1. העותר נושא מאסר שלישי למשך 15 חודשים בגין הרשעתו בעבירות של זיוף בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ניסיון לקבלת דבר במרמה, התחזות כאדם אחר, זיוף מסמך, גניבה והעסקת שוהה בלתי חוקי. לחובת העותר 14 הרשעות קודמות נוספות.

2. להלן תיאור של השתלשלות העניינים בתמצית:

א. משנשא שני שלישים מתקופת מאסרו, הורתה ועדת השחרורים בהחלטתה מיום 22.10.14 על שחרורו המוקדם של העותר בתנאים כמפורט בהחלטתה לרבות חתימה פעמיים בחודש במשטרה

עמוד 1

ומילוי אחר תכנית השיקום בפיקוח "התחלה חדשה" מיום 20.10.14 "ככתבה וכלשונה".

ב. ביום 21.12.15 התקבל דיווח מטעם "התחלה חדשה" לפיו העותר יצר קשר עם רק בחלוף חודש ימים ממועד שחרורו, לא הגיע למפגש קבוצתי ושלח אישור רפואי בגין היעדרותו; "התחלה חדשה" דווחו, כי החל מיום 7.12.14 העותר משתף פעולה ומגיע למפגשים, והם ביקשו להאריך את תקופת התנאי בחודש ימים.

ג. בישיבת הביקורת מיום 24.12.14, הקלה ועדת השחרורים בתנאי שחרורו לצורך המשך השתתפות של העותר בהליך הטיפול.

ד. ביום 24.2.15 התקבל דיווח מטעם "התחלה חדשה" לפיו לאחר תקופה קצרה העותר הפסיק להגיע באופן סדיר למפגשים, לטענתו בשל מצבו הרפואי, ולא יצר קשר עם האחראים עליו.

ה. ביום 26.3.15 התקבל דיווח נוסף מטעם "התחלה חדשה" לפיו מאז הדו"ח הקודם העותר הגיע לשני מפגשים נוספים באופן בלתי סדיר ולא יצר קשר אודות היעדרויותיו, לא העביר מסמכים רפואיים ולא הסדיר את חובו מולם.

ו. ביום 30.3.15 התקבלה עמדת משטרת ישראל אשר ביקשה להפקיע את רישונו של העותר נוכח מידע מודיעיני שהתקבל בעניינו ונוכח העובדה, כי העותר לא התייצב לחתימה על פנקס ההתייצבות פעמיים.

ז. בישיבת ביקורת שהתקיימה ביום 2.4.15, ביקשה ב"כ היועמ"ש לקבוע דיון בבקשת ההפקעה שהוגשה על ידי "התחלה חדשה", בעצם ההודעה על הפרותיו של העותר את תנאי שחרורו.

ח. ביום 14.4.15, התקבל דיווח מטעם "התחלה חדשה" לפיו העותר הגיע למפגשים, הסדיר את חובו והציג אישורים רפואיים; עוד צוין, כי לעותר חסרים שמונה מפגשי טיפול אותם הוא מבקש להשלים ומשכך הם מסכימים להמשיך ולטפל בעותר במשך חודשיים נוספים.

ט. הדיון שהתקיים ביום 15.4.15 נדחה כדי לאפשר לעותר להיות מיוצג ולהציג תיעוד רפואי שמצדיק את היעדרויותיו מהטיפול.

י. ביום 7.5.15 התקבל דיווח מטעם "התחלה חדשה" לפיו העותר החל בטיפול פרטני, משתף פעולה והם ממליצים שלא להפקיע את רישונו אלא להאריך את תקופת הרישיון בחודשיים.

יא. ביום 14.5.15 התייצב העותר ובא כוחו לשיבת ביקורת. ב"כ היועמ"ש ביקשה להפקיע את רישיונו של העותר. העותר לא הביא את כל המסמכים הרפואיים וטען, כי הועברו לגורם המטפל. הועדה, שביקשה לראות את החומר, דחתה את הדיון למועד אחר תוך שהאריכה את תקופת הרישיון עד ליום 8.6.15.

יב. ביום 8.6.15 התקיימה ישיבה נוספת אליה לא התייצב העותר חרף העובדה כי נכח בדיון הקודם. ועדת השחרורים הורתה על הפקעת רישיונו למלוא תקופת התנאי.

יג. ביום 18.6.15 התקיים דיון בעניינו של העותר במהלכו הציג אישורים רפואיים. ועדת השחרורים החליטה לבטל את החלטת ההפקעה ולהורות על קביעת תקופת תנאי חדשה.

יד. ביום 2.8.15 התקיימה ישיבת ביקורת בפני ועדת השחרורים אך העותר לא התייצב לשיבה זו ורישיונו הופקע בשנית.

טו. ביום 8.9.15 התקבל דיווח נוסף מטעם "התחלה חדשה" לפיו לא ידעו על מועדי הדיון ביום 18.6.15 וביום 2.8.15 והם מציינים כי מאז 18.4.15 החל העותר בטיפול פרטני, משתף פעולה ונעדר רק ממפגש אחד בשל מצב רפואי.

טז. ביום 9.9.15 התקיים דיון בעניינו של העותר. ועדת השחרורים, לאחר ששמעה את טיעוני הצדדים ועיינה בדיווחים שהתקבלו מטעם "התחלה חדשה" סברה, כי מדובר באסיר שבאופן עקבי ולאורך תקופה ארוכה אינו ממלא את חובות הוראות הועדה, כי מדובר בהפרות מסוגים שונים לרבות אי התייצבות לשיבת ביקורת ביום 2.8.15, דבר המעיד על זלזול מתמשך מצדו של האסיר. נוכח כך, קיבלה הועדה את בקשת ההפקעה והורתה על הפקעת רישיונו של האסיר למלוא תקופת התנאי.

3. הן בנימוקי העתירה והן בטיעוניו בפניו הדגיש ב"כ העותר, כי שגתה הועדה בשיקול דעתה ובסבירות החלטתה, עת החליטה להפקיע את שחרורו המוקדם של העותר. נטען, כי לעותר סיפור חיים קשה והוא עובר שינוי אישי מהותי בחייו והיה על הועדה לעודד אותו להמשיך בדרך זו. שכן העותר הקים עסק לפחחות ומנסה בכל כוחו לעלות על דרך הישר. עוד נטען, כי הועדה התעלמה מחוות דעת של "התחלה חדשה" ולא התייחסה אליה כלל; בנוסף נטען, כי העותר לא פגע באמון הציבור וקל וחומר לא במערכת המשפט, לא עבר כל עבירה פלילית מיום שחרורו והוכיח את מידת האמון שניתן ליתן בו.

באשר למידע המודיעיני נטען, כי מדובר במידע ישן שאין בו ללמד על מסוכנות שנשקפת מן העותר.

באשר להיעדרותו של העותר ביום 2.8.15, נטען כי מדובר בהפרה טכנית אשר נעברה בשגגה ובטעות.

לסיכום נטען, כי העותר לא הפר תנאי שחרורו, שלא לומר באופן מהותי, ולכל היותר טעה טעות מרה וכנה שלא התייצב לדיון, ממלא באופן דווקני אחר החלטות הועדה והתייצב בזמן לטיפול השיקומי ומגיע לביקורת במשטרת ישראל.

4. בתשובתה מבקשת ב"כ היועמ"ש לדחות את העתירה בהדגישה, כי החלטת ועדת השחרורים ראויה ואין להתערב בה.

5. לאחר עיון בנימוקי העתירה והתשובה ובחומר שהונח בפנינו, ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים באנו לכלל מסקנה, כי דין העתירה דחייה.

מהשתלשלות העניינים, כפי שבאה לידי ביטוי גם בהחלטת הועדה וגם בכתבי הטענות, עולה כי העותר הפר את החלטות הועדה, פעם אחר פעם, הפרות שונות, דבר המלמד על זלזול המתמשך, כפי שקבעה ובצדק ועדת השחרורים. אין המדובר בהפרה חד פעמית ואין המדובר בהפרה טכנית, כפי שטוען ב"כ העותר.

העותר הוזר בהחלטה מיום 22.10.14 שעליו למלא אחר תכנית השיקום בפיקוח "התחלה חדשה" ככתבה וכלשונה וכי "כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור עלולה להביא לביטול של תקופת התנאי".

עינינו הרואות, כי העותר הפר את תנאי שחרורו סמוך לאחר ששחרר; העותר שוחרר בפועל ביום 23.10.14 אך הוא לא טרח ליצור קשר עם המרכז הטיפולי "התחלה חדשה" אלא בחלוף חודש ימים (ביום 24.11.14) ואז הבהירה לו המנהלת המקצועית, כי הוא "למעשה מצוי במצב של הפרת תנאי שחרור וכי עליו להצטרף לקבוצה הטיפולית... באופן מידי וזאת החל מיום ראשון 30.11.14". העותר לא הגיע למפגש הקבוצה ביום 30.11.14 מטעמים רפואיים, כפי שעולה ממכתבה של "התחלה חדשה" מיום 21.12.14; למרבה הצער לאחר תקופה קצרה בה הגיע למפגשי הקבוצה לפי תכנית השיקום שנבנתה עבורו, החל העותר להגיע באופן בלתי סדיר וזאת לטענתו מפאת מצבו הרפואי ואף נמנע מליצור קשר עם האחראים עליו על מנת לדווח על מצבו. העותר אף לא טרח להתייצב בפני ועדת השחרורים ביום 8.6.15 וביום 2.8.15 אף שידע על מועדי הדיון ולא התייצב לחתימה במשטרה פעמיים.

יוצא, כי העותר אינו מקיים את החלטת ועדת השחרורים ואינו ממלא אחר תנאי תכנית השיקום הפרטית שהגיש אלא עושה את הדברים לפי נוחותו וזאת חרף האזהרות החוזרות ונשנות של ועדת השחרורים ושל המרכז הטיפולי. לכל אלה מתווסף מידע מודיעיני שהתקבל בעניינו של העותר המלמד על חזרתו לפעילות עבריינית.

6. נוכח כל המקובץ לעיל, לא שוכנעו כי נפל פגם בהחלטתה של ועדת השחרורים המצדיק התערבותו של בית משפט זה ועל שום כך אנו מורים על דחיית העתירה.

ניתן היום, ב' חשוון תשע"ו, 15 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.

יונתן אברהם, שופט

שאהר אטרש, שופט

בנימין ארבל, סגן נשיא

מירב